

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Foltase, soudce Jana Kratochvíla a soudkyně Jitky Zavřelové, v právní věci žalobkyně: **Obec Lesůňky**, se sídlem Lesůňky 2, Lesůňky, zastoupená JUDr. Petrem Navrátillem, advokátem se sídlem Joštova 138/4, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2024, čj. MZP/2024/330/308, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 9. 2025, čj. 5 A 98/2024-49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně je malou obcí v kraji Vysočina. Byla příjemkyní dotace na realizaci projektu „Mokřady Pod tvrzí, k.ú. Lesůňky“ financovaného z Operačního programu Životního prostředí 2014-2020. V rámci projektu byla vytvořena soustava mokřadů, tůní, biotechnických objektů a vegetačních úprav. Na projekt měla být alokována částka v celkové výši 20 221 261,82 Kč.

[2] Žalobkyně předložila dne 26. 9. 2022 žádost o platbu. Tu podložila fakturami za odvoz ornice a zeminy vztahujícími se k období od 10. 1. 2022 do 31. 7. 2022. Poskytovatel dotace opatřením rozhodl, že žalobkyni nevyplatí částku ve výši 5 785 388, 21 Kč, jelikož výdaje uplatněné žalobkyní na odvoz ornice (položka č. 10) a zeminy (položky č. 8 a 9) shledal nezpůsobilými. Položky č. 8 a 9, tedy odvoz zeminy, neuznal, neboť data uvedená na fakturách neodpovídala datu skutečného provedení prací. Položku č. 10, tedy odvoz ornice, neuznal, protože ornice byla odvezena na jiné pozemky než ty, které žalobkyně

vymezila v projektové dokumentaci. Žalobkyně navíc v rozporu s projektovou dokumentací zvolila odvozovou trasu o 5 km delší. Tuto změnu ani nereflektovala v předloženém změnovém listě. V něm žádala pouze o změnu způsobu nakládání se zemínou, nikoliv s ornici.

[3] O námitkách rozhodl ministr životního prostředí rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku tak, že jim nevyhověl. Opatření spočívající v nevyplacení části dotace potvrdil.

[4] Žalobkyně se proti rozhodnutí žalovaného bránila žalobou.

[5] Městský soud žalobu žalobkyně zamítl jako nedůvodnou. K neuznaným položkám č. 8 a 9 uvedl, že faktury se vztahovaly k pracím, které v době jejich vystavení ještě nebyly provedeny. Datum skutečné realizace prací a datum uvedené na fakturách si tedy neodpovídaly. To bylo v rozporu s podmínkami dotace, podle kterých byla žalobkyně povinna zajistit, aby faktury byly správné, úplné, průkazné, srozumitelné a byly vedeny chronologicky. Jelikož žalobkyně předložila faktury, které nesplňovaly podmínky dotace, postupoval žalovaný správně, pokud takto uplatněné výdaje shledal jako nezpůsobilé.

[6] Městský soud nepřisvědčil ani námitce stěžovatelky spočívající v tom, že faktury k položkám č. 8 a 9 předložila podruhé k žádosti o platbu ze dne 14. 11. 2022, tj. až poté, co byly práce skutečně provedeny. Na fakturách totiž stále zůstalo datum realizace prací, které neodpovídalo skutečnosti. Jako irelevantní shledal městský soud i tvrzení žalobkyně, že poskytovatel změnu místa, na které měla být zemina odvezená, povolil. Důvodem, pro který poskytovatel dotace uplatněné výdaje neuznal, byl rozpor mezi deklarovaným datem provedení prací s datem jejich skutečného provedení.

[7] K neuznané položce č. 10 městský soud shrnul, že při prověřování podkladů doložených k žádosti o platbu vznikly poskytovateli dotace pochybnosti o způsobilosti těchto výdajů, neboť žalobkyně odvážela ornici na jiné pozemky než ty, které vymezila v projektové dokumentaci. Tím prodloužila odvozovou vzdálenost o 5 km. Pro tento postup ale nebyl důvod. Změnu místa uložení ornice a odvozových vzdáleností žalobkyně ani nenahlásila. Ve změnovém listu žádala pouze o změnu týkající se odvozu zeminy. Ani v tomto případě tak předložené faktury neodpovídaly skutečnému stavu a projektové dokumentaci.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření účastníků

[8] Žalobkyně (stěžovatelka) se proti rozsudku městského soudu bránila kasační stížností. Namítala, že rozhodnutí žalovaného a rozsudek městského soudu jsou nezákonné a nepřezkoumatelné.

[9] Stěžovatelka namítá, že městský soud se pouze ztotožnil se závěry žalovaného, a to, aniž by blíže vypořádal její žalobní argumentaci nebo posoudil skutkové okolnosti. Městský soud se nevypořádal ani s tím, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné a nezákonné, a to proto, že:

pokračování

- žalovaný (a potažmo ani městský soud) neuvedl, která pravidla stěžovatelka porušila. Jediný konkrétní odkaz se vztahuje k původně mylně vykázanému množství zeminy a nemá tedy souvislost s neuznáním nákladů na odvoz zeminy s ohledem na údajně jiné odvozové vzdálenosti;
- žalovaný pouze převzal závěry poskytovatele dotace a nevypořádal se se všemi námitkami stěžovatelky;
- nevzal v potaz obsah schůzky se zástupci poskytovatele dotace a domluvu na předložení změnového listu.

[10] Žalovaný ve vyjádření setrval na svých závěrech a navrhl kasační stížnost zamítnout.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

III.a K námitkám nepřezkoumatelnosti

[11] Podle ustálené judikatury musí být nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-74). Zrušení rozsudků krajských soudů (městského soudu) pro nepřezkoumatelnost připadá v úvahu pouze tehdy, není-li z odůvodnění rozhodnutí vůbec patrné, jak soud hodnotil podstatné důvody či skutečnosti uplatněné v rámci žalobních (návrhových) bodů. Naopak nelze považovat za nepřezkoumatelné takové rozhodnutí krajského (městského) soudu, z jehož odůvodnění lze (byť i zohledněním celkového kontextu důvodů uvedených v odůvodnění) seznat, jaký názor krajský (městský) soud zaujal vůči důležitým skutkovým a právním otázkám podstatným pro rozhodnutí projednávané věci (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 5. 12. 2017, čj. 2 As 196/2016-123, body 29-30).

[12] Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů ale nemůže být založena tím, že odůvodnění krajského soudu je pouze stručné či argumentačně chudé, popř. že krajský soud nevyvracel každý dílčí argument uplatněný účastníky (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 5. 12. 2017, čj. 2 As 196/2016-123, body 29-30). Krajský (městský) soud totiž nemá povinnost reagovat na každou dílčí žalobní argumentaci (a v žalobě obecně zmíněné tvrzení) a tu obsáhle vyvrátit. Úkolem soudu je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, čj. 7 As 126/2013-19). Podstatné tedy je, aby se soud ve svém rozhodnutí zabýval všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2014, čj. 7 Afs 85/2013-33, či nálezy ÚS ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08).

[13] Městský soud v rozsudku výslovně uvedl, že stěžovatelka v rozporu s pravidly nepředložila řádně vedené účetnictví. V bodě 39 napadeného rozsudku vyložil, že výše dotace, která má být příjemci poskytnuta, je určena na základě skutečně vynaložených, odůvodněných a řádně prokázaných způsobilých výdajů projektu, a to podle bodu 4.3 rozhodnutí o poskytnutí dotace. Ty měly být dle bodu 3. 2. části II rozhodnutí o poskytnutí dotace doloženy fakturami (nebo účetními dokumenty stejné důkazní hodnoty).

Stěžovatelka proto podle bodu 5.2. části II rozhodnutí o poskytnutí dotace, byla povinna vést účetnictví tak, aby příslušné doklady vztahující se k projektu, splňovaly náležitosti účetního dokladu ve smyslu § 11 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, tj. byly správné, úplné, průkazné, srozumitelné a vedeny chronologicky. Dále se městský soud při posouzení věci opřel o bod 5.3. části II rozhodnutí o poskytnutí dotace. Podle něj měla stěžovatelka vést účetnictví způsobem, který zajistí jednoznačné přiřazení veškerých účetních operací (položek) souvisejících se skutečně vynaloženými náklady (výdaji) ke konkrétnímu projektu.

[14] Na základě takto vymezených příslušných odkazů na rozhodnutí o poskytnutí dotace městský soud případ posoudil. K položkám č. 8 a 9 vyložil, že faktury obsahovaly chybný údaj o datu uskutečnění prací. Nejednalo se proto o správné a průkazné doklady. Nejprve se vztahovaly k pracím, které v době jejich vystavení nebyly provedeny (veškeré práce byly dokončeny až v listopadu 2022, ačkoli dle údajů na fakturách měly být realizovány od 10. 1. 2022 do 31. 7. 2022). Při druhém předložení stěžovatelka chybné údaje o datu provedení prací neopravila. Žalovaný podle městského soudu postupoval správně, pokud takto vykázané náklady na odvoz zeminy neproplatil. Faktické dokončení odvozu zeminy ke dni opravené žádosti o platbu nic nemění na tom, že faktury nadále obsahovaly stejné údaje (včetně data realizace prací, které neodpovídalo skutečnosti), a proto se jednalo o nesprávné účetní doklady vedené v rozporu s pravidly.

[15] K položce č. 10 městský soud poukázal na závěry žalovaného. Z těch se podává, že při prověřování podkladů doložených k žádosti o platbu vznikly poskytovateli dotace pochybnosti o místu uložení ornice a odvozových vzdálenostech. Podle projektové dokumentace měla stěžovatelka ornici odvážet na přilehlé pozemky. Tak však neučinila. Vozila ji do vzdálenosti 5 000 m od místa realizace projektu. Tvrdila, že z důvodu obhospodařování pozemků na nejkratší trase hrozilo způsobení škod. Z fotodokumentace ale vyplynulo, že toto tvrzení nebylo pravdivé. Stěžovatelce se tedy nepodařilo pochybnosti týkající se odvozu ornice odstranit. Ani tyto doklady tak nebyly správné a průkazné. Stěžovatelce tak nelze přisvědčit, že by její vysvětlení delších objízdnych tras bylo opomenuto.

[16] Jak bod 4.3., tak bod 3.2. části II, bod 5.2. části II i bod 5.3. části II rozhodnutí o poskytnutí dotace, o které městský soud své posouzení opřel, se týkají povinnosti příjemce dotace vést řádné účetnictví. Vymezují podmínky, které musí splnit účetní doklady předložené spolu se žádostí o proplacení, aby bylo možné vynaložené náklady uznat. Mají tedy jasný vztah ke shledanému pochybení stěžovatelky, které spočívá v nepravdivých údajích na předložených fakturách.

[17] Městský soud se neopomněl zabývat ani námitkou stěžovatelky spočívající v uskutečněné schůzce stěžovatelky se zástupci poskytovatele dotace. Uvedl, že stěžovatelka byla na této schůzce (konané dne 19. 4. 2023) vyzvána k vyhotovení změnového listu ohledně místa uložení zeminy. Ten následně předložila a změna byla odsouhlasena, přičemž tato skutečnost byla mezi stranami nesporná. Nejednalo se o důvod, pro který poskytovatel dotace neuznal uplatněné náklady na odvoz zeminy. Tím bylo nesprávné datum na předložených fakturách. Městský soud také poznamenal, že byť nebyla stěžovatelka formálně vyzvána k opravě předložených faktur, na jejich nesprávnost byla opakovaně upozorněna.

pokračování

[18] Nejvyšší správní soud tak považuje posouzení provedené městským soudem za dostačující. Z rozsudku je seznatelné, jaké povinnosti stěžovatelka měla, a jak je porušila; tím městský soud vypořádal stěžejní námitku, kterou stěžovatelka uplatnila v žalobě. Městský soud vyložil, z jakých důvodů považuje rozhodnutí žalovaného za správné, a vyjádřil se i ke schůzce stěžovatelky se zástupkyní poskytovatele dotace.

[19] Nepřezkoumatelnost nemohlo založit ani to, že soud odkázal na závěry žalovaného, se kterými se ztotožnil. Městský soud správně uvedl, že smyslem soudního přezkumu není opakovat již jednou vyřčené (rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2013, čj. 2 Afs 37/2012-47). Krajským soudům (a městskému soudu) proto nic nebrání, aby si závěry žalovaného osvojili souhlasnou poznámkou a odkázali na ně, pokud bylo rozhodnutí žalovaného řádně odůvodněno (rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2017, čj. 3 Azs 288/2016-16, bod 12).

[20] Stěžovatelka také namítala, že městský soud přezkoumal nepřezkoumatelné rozhodnutí žalovaného. Žalovaný se totiž ve svém rozhodnutí nevypořádal se všemi námitkami, které stěžovatelka uplatnila a ani nevyložil, která konkrétní pravidla poskytnutí dotace stěžovatelka porušila. V napadeném rozhodnutí nadto pouze převzal závěry poskytovatele dotace uvedené v opatření.

[21] Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že přezkoumá-li krajský (městský) soud správní rozhodnutí, které pro chybějící odůvodnění není přezkoumání vůbec způsobilé, zatíží nepřezkoumatelností i svůj vlastní rozsudek (rozsudky NSS ze dne 13. 6. 2007, čj. 5 Afs 115/2006-91; ze dne 30. 11. 2023, čj. 8 As 137/2022-67, bod 27; či ze dne 16. 5. 2024, čj. 8 Afs 92/2023-40, bod 24). Nepřezkoumatelnost je ale třeba vykládat v souladu s jejím skutečným smyslem. Jde totiž o jednu z nejzávažnějších vad řízení. Lze ji proto konstatovat v případě, že pro výše uvedené důvody skutečně nelze seznat, proč správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku posuzovaného rozhodnutí, resp. proč považoval vznesené námitky za nedůvodné (rozsudek NSS ze dne 4. 3. 2022, čj. 5 As 158/2021-36, bod 18, a tam citovaná judikatura).

[22] Při soudním přezkumu rozhodnutí správních orgánů se uplatní tzv. zásada jednotnosti správního řízení. Podle té tvoří řízení v prvním stupni a odvolací řízení spolu se svými rozhodnutími jeden celek. Odvolací orgán se může s posouzením orgánu prvního stupně ztotožnit nebo napravit případné nedostatky prvostupňového rozhodnutí, aniž by to mělo vliv na zákonnost (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 10. 2004, čj. 5 Afs 16/2003-56, či rozsudky NSS ze dne 27. 2. 2013, 6 Ads 134/2012-47, bod 31 a ze dne 21. 4. 2022, čj. 9 Ads 61/2020-23, bod 17).

[23] K povaze opatření poskytovatele dotace o neuznání uplatněných nákladů podle § 14e odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, Nejvyšší správní soud ještě ve shodě s městským soudem připomíná, že se nejedná o rozhodnutí ve smyslu § 9 a § 67 správního řádu. Tím je až rozhodnutí o námitkách proti tomuto opatření dle § 14e odst. 3 zákona o rozpočtových pravidlech. Opatření ale musí minimálně obsahovat důvody, ve kterých poskytovatel spatřuje porušení povinnosti stanovené právním předpisem, nedodržení účelu dotace nebo podmínek, za kterých byla dotace poskytnuta (rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2023, čj. 9 Afs 203/2023-45, body 22 a 24, č. 4557/2024 Sb. NSS).

[24] Nejvyšší správní soud posoudil napadené rozhodnutí žalovaného ve světle uvedených východisek.

[25] Z rozhodnutí žalovaného je zřejmé, v jaké věci a jak rozhodl, stejně jako je z něj zřejmé, na základě kterých úvah dospěl ke svému závěru. Žalovaný se v odůvodnění vyjádřil k jednotlivým námitkám, které stěžovatelka uplatnila. Konkrétně k důvodům neuznání uplatněných nákladů uvedl, že stěžovatelka svým jednáním porušila podmínky rozhodnutí o poskytnutí dotace v části I bod 4.3., části II bod 3.2., body 5. 2. a 5.3. a bod 10.1. Rozvedl, že stěžovatelka měla vést účetnictví tak, aby předložené doklady byly správné, úplné, průkazné, srozumitelné, vedeny chronologicky a způsobem zaručujícím jejich trvanlivost. Stěžovatelka ale opakovaně předložila faktury s nesprávným datem plnění. Dále předložila faktury, které byly v rozporu s projektovou dokumentací. Ornice byla totiž uložena na jiné pozemky než ty, které byly k tomuto účelu vymezeny v projektové dokumentaci. Změnu uložení ornice ovšem stěžovatelka neuvedla ve změnovém listu. V něm žádala pouze o změnu místa uložení zeminy.

[26] Městský soud v napadeném rozsudku provedl vlastní hodnocení a v bodě 41 odůvodnění uvedl, proč souhlasí se žalovaným. Vyložil, že faktury obsahovaly chybné údaje o datu realizace prací, tedy jedné ze stěžejních okolností, kterou měly prokazovat. V bodě 30 shrnul závěry žalovaného ohledně neprokázání odvozových vzdáleností ornice. Jelikož rozhodnutí žalovaného bylo řádně odůvodněno a bylo přezkoumatelné, mohl se se závěry v něm obsaženými ztotožnit prostřednictvím souhlasných odkazů.

[27] Nejvyšší správní soud s ohledem na uvedené uzavírá, že uplatněné kasační námitky nepřezkoumatelnosti nejsou důvodné.

III.b K námitkám nezákonnosti

[28] Stěžovatelka uplatnila i námitky spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí žalovaného a rozsudku krajského soudu.

[29] V první řadě namítala, že v době podání druhé žádosti o proplacení nákladů byly veškeré práce provedeny. Z poskytnuté dotace nemělo být uhrazeno nic, co by nebylo fakticky provedeno. Nemohlo proto dojít k naplnění důvodu pro krácení dotace. Důvodem pro krácení dotace nemohlo být ani to, že faktury uhradila až po jejich splatnosti. Stalo se tak totiž proto, že finanční prostředky od poskytovatele dotace obdržela až v prosinci 2023.

[30] Nejvyšší správní soud nemůže této námitce přisvědčit.

[31] Stěžovatelka se mylí, jestliže se domnívá, že důvodem neuznání vynaložených nákladů byl závěr poskytovatele dotace a žalovaného o neprovedení fakturovaných prací, či pozdní proplacení vystavených faktur stěžovatelkou. Jak správně posoudil městský soud, důvodem pro neuznání nákladů bylo předložení faktur (účetních dokladů) s nesprávným datem plnění. Stěžovatelka tím porušila bod 4.3., tak bod 3.2. části II, bod 5.2. části II i bod 5.3. části II rozhodnutí o poskytnutí dotace. Podle nich byla povinna vést řádné účetnictví takovým způsobem, který zajistí jednoznačné přiřazení veškerých účetních operací

pokračování

(položek) souvisejících se skutečně vynaloženými náklady (výdaji) ke konkrétnímu projektu. Stěžovatelka předložila faktury, které neodpovídaly skutečnosti. Obsahovaly totiž nesprávné datum realizace prací. Údaje obsažené v účetních dokladech měly podle rozhodnutí o poskytnutí dotace odpovídat skutečnosti, tj. mělo na nich být uvedeno datum skutečného provedení prací. Tak tomu ale nebylo. Stěžovatelka ke druhé žádosti o platbu předložila faktury za odvoz zeminy za období od 10. 1. 2022 do 31. 7. 2022. Veškeré práce spočívající v odvozu zeminy (položky č. 8 a 9) měly být podle údajů z těchto faktur plně provedeny k datu 31. 7. 2022. Poskytovatel dotace ale z leteckých snímků ověřil, že k tomuto datu veškerá zemina nebyla odvezena minimálně do 4. 11. 2022. Nejvyšší správní soud proto souhlasí s názorem městského soudu, že takové faktury nelze považovat za průkazné a správné účetní doklady, na jejichž základě by bylo možné dotaci poskytnout.

[32] Na uvedeném nemůže nic změnit ani tvrzení, že v době druhého předložení žádosti o platbu byly veškeré práce uskutečněny. Povinnosti stanovené v rozhodnutí o poskytnutí dotace se totiž týkají řádného vedení účetnictví.

[33] Dále se stěžovatelka bránila tím, že zástupce poskytovatele dotace na osobní schůzce nevznnesl požadavek na úpravu faktur. Vyzval ji pouze k vyhotovení změnového listu ohledně místa uložení zeminy. V této souvislosti se vymezila proti tomu, aby jí bylo přičítáno k tíži, že ze schůzky není vyhotovený zápis a nyní tak nelze ověřit pravdivost jejích tvrzení.

[34] Ani tato námitka není důvodná. V prvé řadě je povinností příjemce dotace, aby k žádosti o platbu přiložil průkazné a správné faktury. Žalovaný ani poskytovatel dotace nejsou obecně povinni vyzývat k opravám předložených faktur. Navíc jak již městský soud uvedl v bodě 35 odůvodnění, stěžovatelka byla poskytovatelem dotace na nesprávnost faktur opakovaně upozorněna dne 26. 6. 2023 a dne 12. 10. 2023. Co se týče změnového listu, ze spisového materiálu a napadených rozhodnutí se podává, že poskytovatel dotace tento změnový list akceptoval. Nelze souhlasit ani s tím, že by nepořízení záznamu ze schůzky bylo stěžovatelce kladeno k tíži. Skutečnost, že stěžovatelka předložila změnový list a poskytovatel dotace uznal v něm navrženou změnu, byla v řízení nesporná. To však nic nemění na tom, že stěžovatelka stále požadovala proplacení faktur, které obsahovaly nepravdivé údaje. Nejvyšší správní soud proto nemůže shledat uvedený postup žalovaného jako nezákonný.

[35] Stěžovatelka též namítala, že žalovaný jí vytkl pouze mylně vykázané množství odvezené zeminy. Tomu ostatně odpovídá i odkazovaný bod z rozhodnutí o poskytnutí dotace. Ten ale nemá souvislost s neuznáním nákladů na úhradu odvozu zeminy pro jiné odvozové vzdálenosti.

[36] Nejvyšší správní soud k této námitce připomíná, že se nejednalo o neuznání nákladů na odvoz zeminy, ale na odvoz ornice (položka č. 10). Důvodem, pro který poskytovatel dotace tyto náklady neuznal, bylo, že je stěžovatelka vozila na jiné pozemky než ty, které vymezila v projektové dokumentaci. Tím prodloužila odvozovou vzdálenost o 5 km. Změnu ovšem nereflektovala ve změnovém listu. Ten se týkal pouze způsobu odvozu zeminy, nikoliv ornice.

[37] Žalovaný a poskytovatel dotace ve svých rozhodnutích důvody pro nepřiznání dotace odlišili. Vysvětlili, že důvodem pro neuznání položek č. 8 a 9 (náklady na odvoz zeminy), bylo nesprávné datum na předložených fakturách. Důvodem pro neuznání nákladů vynaložených na odvoz ornice (položka č. 10) byl jejich rozpor s projektovou dokumentací. Stěžovatelka tyto náklady fakturovala v rozporu se schválenou žádostí o podporu, a to v jiném rozsahu provedení (prodloužená odvozová vzdálenost).

[38] Z uvedeného vyplývá, že žalovaný, resp. poskytovatel dotace stěžovatce vytknuli nesprávnou fakturaci u položek č. 8, 9 a 10. Položky č. 8 a 9 byly nesprávně fakturované s ohledem na datum uskutečnění prací. Položka č. 10 byla fakturovaná v neodpovídajícím rozsahu provedení prací. V obou případech tak stěžovatelka porušila povinnost spočívající v řádném vedení účetnictví. Nejvyšší správní soud se neztotožnil ani s touto námitkou.

[39] Nejvyšší správní soud závěrem ještě dodává, že si je vědom závažnosti dopadů správního rozhodnutí do majetkové sféry stěžovatelky. Nicméně Nejvyšší správní soud může posuzovat pouze zákonnost rozsudku městského soudu, potažmo rozhodnutí žalovaného, a to pouze v rámci kasačních námitek. Stěžovatelka byla přitom na skutečnost, že předložené faktury mají nedostatky, opakovaně upozorněna. Stejně tak si byla vědoma toho, že poskytovateli dotace vyvstaly pochybnosti ohledně místa uložení ornice. V obou případech přitom měla možnost své pochybení napravit – stornovat faktury a vystavit nové a předložit změnový list.

IV. Závěr a náklady řízení

[40] Nejvyšší správní soud neshledal námitky důvodnými a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Rozhodl proto podle § 110 odst. 1 věty poslední soudního řádu správního a kasační stížnost zamítl.

[41] O nároku na náhradu nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního ve spojení s § 120 soudního řádu správního. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch a náhradu nákladů jí proto nelze přiznat. Žalovanému, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. prosince 2025

Tomáš Foltas
předseda senátu